

Ron¹ – is senior regievoerder bijzonder vertrek bij de Dienst Terugkeer & Vertrek.

Start van een toekomst in het land van herkomst

Sinds 25 jaar werk ik als regievoerder bijzonder vertrek bij de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). Ik word ingeschakeld als er voor de voorbereiding van het vertrek van een vreemdeling afspraken nodig zijn met het land van herkomst. Bijvoorbeeld als er sprake is van een ernstige medische aandoening. Ik maak dan afspraken voor een medische overdracht en de voortgang van een behandeling om te voorkomen dat er een medische noodsituatie ontstaat na terugkeer.

Dankzij ons uitgebreide netwerk kunnen wij hierin veel betekenen voor de vreemdeling die geen recht heeft op verblijf in Nederland. Hoe meer informatie een vreemdeling geeft, hoe meer ik kan doen om de terugkeer en re-integratie af te stemmen op zijn dan wel haar wensen. Helaas werkt niet iedere vreemdeling mee aan vertrek, dit maakt het voor mij moeilijker om maatwerk te leveren. Daar komt bij dat niet zelden uitgedeelde vreemdelingen met een medische aandoening meermaals een beroep doen op artikel 64 om uitstel van vertrek te krijgen. Als dit ingezet wordt enkel om tijd te rekken, vind ik het jammer dat de ‘winst’ slechts bestaat uit het voortduren van de verblijfsonzekerheid. Mijn ervaring is dat dit veelal geen positieve invloed heeft op

de gezondheid van de vreemdeling.

Een zaak die mij altijd bij is gebleven, is die van een vreemdeling uit Azië. Na het doorlopen van diverse procedures had hij meerdere keren te horen gekregen dat hij het land moest verlaten. Maar vanwege zijn medische toestand verbleef hij nog altijd op een opvanglocatie. Tijdens zijn verblijf in Nederland werd ontdekt dat zijn nieren slecht functioneerden en raakte hij aangewezen op nierdialyse. In het land van herkomst bleken medische voorzieningen aanwezig te zijn. De man bleef echter weigeren documenten aan te leveren ter onderbouwing van zijn identiteit en nationaliteit. Al met

al zijn we hiermee zo’n drie jaar bezig geweest, in nauwe samenwerking met veel partijen in binnen- en buitenland.

In het land van herkomst bleken medische voorzieningen aanwezig te zijn. De man bleef echter weigeren documenten aan te leveren ter onderbouwing van zijn identiteit en nationaliteit.

Een doorbraak was dat de ambassade na een presentatie een laissez-passer toezegde en de vreemdeling uiteindelijk besloot om medewerking te verlenen. Op dat moment konden we het vertrek daadwerkelijk gaan voorbereiden en afspraken maken over de medische overdracht. Bij zijn vertrek werd de man begeleid door de Koninklijke Marechaussee, een verpleger en mijzelf. Na een binnenlandse vervolgvlucht en een lange taxirit konden we bij de neuroloog de medische achtergrond van de patiënt toelichten, het volledig vertaalde medisch dossier overhandigen en de patiënt zelf overdragen. Daarnaast werd een voorraad medicatie overgedragen en was de behandeling voor minimaal de eerstkomende drie maanden geregeld voor betrokkene.

Een dag later brachten we een bezoek aan het ziekenhuis. De patiënt had zich volgens afspraak gemeld voor zijn eerste dialyse. Hij gaf aan dat het goed met hem ging en dat hij blij was weer terug te zijn in zijn land van herkomst, in de buurt van zijn familie. Hiermee kreeg een ingewikkelde zaak een goed einde: een toekomst voor de vreemdeling in zijn land van herkomst.

1 Deze column wordt bij wijze van uitzondering anoniem gepubliceerd. De redactie heeft het verzoek hiertoe op grond van veiligheidsredenen gehonoreerd. De volledige naam van de auteur is bij de redactie bekend.

Zie voor meer persoonlijke verhalen van DT&V-medewerkers: Mariëtte Middelbeek, *De weg terug* (Uitgeverij Marmer B.V., 2017, ISBN 9789460687839). Of download de verhalenbundel *Dan zet je ze toch gewoon uit*, op de D&TV-site: bit.ly/3aNAQml.

